

Το "συμφέρον" ως η γενεσιουργός αιτία της απολύτου παρακμής της εννοίας της εντιμότητας Μια απόπειρα ψυχογραφήματος ή -ίσως- μία προσπάθεια όψιμης ανάλυσης του ψυχισμού των φίλων και των φυλών

Α'

Ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή. Όλα ξεκίνησαν την αποφράδα για τους Ρώσους ημέρα της 24ης Νοεμβρίου του 2015 -προφανώς και για τους Τούρκους και για τους Τούρκους αποφράδα αν και για άλλους λόγους- όταν η αλαζονεία των τελευταίων συνεπικουρούμενη από την επιθετική συλλογιστική του νεοσουλτάνου Ερντογάν έφερε στα πρόθυρα μιας πολεμικής αναμέτρησης, με απρόβλεπτες συνέπειες για την παγκόσμια ειρήνη, τις δύο χώρες. **Είμαι σχεδόν σίγουρος, ότι όταν θα διαβάζονται αυτές οι γραμμές, δε θα έχουν κοπάσει ακόμη οι αποδοκιμασίες του σώφρονος ελευθέρου κόσμου κατά της Γείτονος ημών Τουρκίας, για την αποκοτιά, το θράσος και την εσφαλμένη-ρητώς και κατηγορηματικώς- εκτίμησή της να καταρρίψει μαχητικό αεροπλάνο των Ρωσικών Ενόπλων Δυνάμεων, που δρούσε στα σύνορα Συρίας-Τουρκίας κατά του ISIS.** Στρατηγικός σύμμαχος της Ρωσίας του Πούτιν η Τουρκία του Ερντογάν, διέγραψε (αποποιήθηκε, απέρριψε) με αυτόν τον σκαιό, βίαιο και απρόβλεπτο για τη διεθνή διπλωματική πρακτική τρόπο, αιφνιδιαστικά και εντελώς απροειδοποίητα, τη συμμαχία (φιλία) της Ρωσίας, κάτι που ουδείς θα διανοείτο. Βέβαια στο διάβα της ιστορίας οι χώρες αυτές δεν απέφυγαν τις έριδες, τις αφιμαχίες, αλλά και τις συρράξεις, σε βαθμό που ο έγκριτος διαχρονικός παρατηρητής να υποστηρίζει ότι το περίσσειμα αλληλοεκτίμησής των είναι αμελητέας ποσότητας και ως εκ τούτου είναι αδύνατον να απορροφήσει τους κραδασμούς της ηθικά μεμπτής και πολιτικά αδικαιολόγητης αυτής πράξης.

Το θερμό επεισόδιο έλαβε χώρα, γιατί κατά τους ισχυρισμούς των γειτόνων μας το Ρωσικό αεροσκάφος παραβίασε επανειλημμένως τον εναέριο χώρο τους (τι να πούμε και εμείς;) και συνέχισε να το πράττει παρά τις επίμονες και διαρκείας πέντε (5) λεπτών! -άκουσον άκουσον- εκκλήσεις τους για την απομάκρυνσή του από την επικίνδυνη για εκείνους (τους Ρώσους) ζώνη του Τουρκικού ζωτικού εδάφους. **«Είναι δικαίωμά μας να αμυνθούμε**

υπερασπιζόμενοι τον εναέριο χώρο μας», δήλωσαν ο τότε Πρωθυπουργός Νταβούτογλου και ο Πρόεδρος Ερντογάν με ένα στόμα και μια φωνή, όμως πάλι κανείς δεν είναι σίγουρος αν αυτά είναι τα μόνα που ειπώθηκαν την θλιβερή εκείνη ημέρα της παρ' ολίγον (;) κρίσεως. Τέτοια ώρα τέτοια λόγια. Οι αντικρουόμενες πληροφορίες σε καταστάσεις σαν κι αυτές αποτελούν σύνηθες φαινόμενο της πολιτικής ...συλλογιστικής και άλλοτε μεν η διαστρέβλωσή τους αποδίδεται στον δαίμονα της ...δημοσιογραφίας, άλλοτε δε στις μεθοδεύσεις των επιτηδείων που προσδοκούν στα οφέλη προσχεδιασμένων λογισμικών, οι οποίες βεβαίως- βεβαίως αποδίδουν (εξαργυρώνουν) κερδώους συνδυασμούς.

Το κλίμα στη Ρωσία τις επόμενες μέρες μετά το συμβάν ήταν πολεμικό κι' ο κόσμος με κομμένη την ανάσα περίμενε την αντίδραση της αποφασισμένης να εκδικηθεί πληγωμένης αρκούδας. Όμως η ...άρκτος επέδειξε ψυχραιμία, σύνεση και ορθοκρισία κρατώντας βασικώς κλειστά τα χαρτιά για τη σχεδιαζόμενη αντίδρασή της. Πιθανόν ο Ρώσος Υπουργός Εξωτερικών Σεργκέι Λαβρόφ να ψιθύρισε πικρόχολα: **«Πού θα μου πάτε: καιρός φέρνει τα λάχανα, καιρός τα παραπούλια»**, για να συμπληρώσουν οι νουνεχείς βοηθοί του: **«Στην ώρα τους όλα»**, και να υπερακοντίζουν κάποιοι άλλοι στενοί συνεργάτες του: **«Η βιάση ψήνει το ψωμί μα δεν το καλοψήνει»**. Το αύριο πάντως στις σχέσεις των δύο λαών αναρτάται ως μελανόχρωμη σελίδα στους υπολογιστές τελευταίας σοδιάς. **«Δεν μπορώ να βρω λέξεις για να περιγράψω τι συνέβη σήμερα. Τα τουρκικά αεροπλάνα έριξαν το μαχητικό μας, 4 χλμ μακριά από τα σύνορα της Τουρκίας με τη Συρία, επί συριακού εδάφους. Βρισκόταν σε ύψος 6.000 ποδιών. Το ρωσικό αεροσκάφος καταρρίφθηκε από τουρκικό F-16 στον αέρα»**, υποστήριξε ο Πούτιν. Η Τουρκία τώρα αναμένει τα δυσάρεστα χαμπέρια: **Αντίποινα και κυρώσεις**. Ποιος της φταίει; Όπως έστρωσε θα πλαγιαίσει.

Τα ερωτήματα που μυρικάζουν οι Ερντογάν και Νταβούτογλου μαζί στους χώρους του καινούργιου σουλτανακτόρου, εκεί όπου επιχειρείται η συνεκτίμηση την καταστάσεως και η διατύπωση των οφειλομένων απαντήσεων είναι: **α)** Θα αρκестεί μόνο στις οικονομικές

κυρώσεις η Ρωσική Κυβέρνηση η θα διεξάγει επιχειρήσεις ευρέος ή περιορισμένου φάσματος εναντίον της χώρας τους; **β)** Η Αμερική τι ρόλο θα παίξει στο όλο θέμα; Θα κρατήσει στάση ευμενούς ουδετερότητας, θα υποστηρίξει φανερά τις Τουρκικές θέσεις ή τελικώς θα τις προβοκάρει υποσκάπτοντας τα συμφέροντα της συμμάχου της Τουρκίας, προκειμένου να υλοποιηθεί (τυχόν) προ-υφιστάμενη συμφωνία με τον ...Ρώσο εταίρο της για την ανακατανομή των ...αναπτυσσομένων χωρών; **γ)** Μήπως πάλι απειλεί την Χώρα τους -στην παρούσα συγκυρία- Ρωσοαμερικανική σιωπηρά σύμπραξη για την από κοινού επίλυση της Συριακής κρίσης, προκειμένου να καρπωθούν αυτές και μόνον το κόστος της συμμετοχής τους στις... ειρηνευτικές διαδικασίες, αφήνοντας έξω από τα πάσης φύσεως παίγνια και τα εξ αυτών δικαιώματα, την Τουρκία; **δ)** Διακατέχεται άραγε η Ρωσία από την εμμονή ότι η Άγκυρα, δηλαδή η Τουρκική Κυβέρνηση, σε συνεννόηση με την Ουάσινγκτον, έδωσε εντολή να καταρριφθεί το Ρωσικό α/φ και συνέπραξε και το NATO προς τούτο; **ε)** Ποιες χώρες της Δύσης, της Ανατολής, του Βορρά και του Νότου ετοιμάζονται να επωφεληθούν από τη διαμάχη Ρωσίας-Τουρκίας;

Οι απαντήσεις σε κάποια από τα ερωτήματα (τις εκδοχές, αν θέλετε) τρομάζουν τους πάντες, αφού δι' αυτών τεκμαίρεται ότι οι ...καιροσκόποι ηγέτες θα προχωρούσαν χωρίς καθυστέρηση στη σύναψη ιερών και ανίερων συμμαχιών, τινές εκ των οποίων θα παρέσυραν αβασάνως εαυτούς και αλλήλους ακόμη και σε έναν τρίτο παγκόσμιο πόλεμο.

Τα ενεργά δεδομένα για σκέψεις ...παράπλευρου ενδιαφέροντος είναι οι άκρως φιλικές σχέσεις Ρωσίας-Κίνας, Ρωσίας-Ινδίας («**Ακόμη και ένα παιδί στην Ινδία, αν το ρωτήσεις να πει ποιος είναι ο καλύτερος φίλος της χώρας μας, θα απαντήσει ότι είναι η Ρωσία**», δήλωσε προσφάτως ο Ινδός πρωθυπουργός). Επίσης, η πολύπλευρη και πολύχρονη συνεργασία Αμερικής και Τουρκίας, Αμερικής και ενός σημαντικού αριθμού ισχυρών χωρών του NATO, Τουρκίας και Αλβανίας, Σκοπίων και Τουρκίας, Γερμανίας και Τουρκίας, Αμερικής και Γερμανίας, Ελλάδας και Ιταλίας, Ελλάδας και Μάλτας και πολλές έτερες συμμαχίες ευκαιριακές και μη είναι ιδιαίτερα απλό να αρθρωθούν και να αποτυπωθούν στην παρούσα μελέτη, ακολουθούμενες από συμπράξεις και συνδυασμούς συμμαχιών ων ουκ έστιν τελικός (τελικώς αν θέλετε) αριθμός, όχι γιατί κάτι τέτοιο εντάσσεται σε δέσμη μοναδικών φαινομένων, καινοφανούς παρουσίας, ασύλληπτης ομορφιάς με πληθώρα στοιχείων πολιτισμού και αγαστής συμπνοίας, αλλά διότι πλην του συμφέροντος ίσως, στο βάθος του ορίζοντα, έχει αρχίσει να αχνοφέγγει -έστω δειλά- η ελπίδα για μια πανανθρώπινη συμμετοχή σε ζητήματα φιλαλληλίας, αρωγής του συνανθρώπου και συμπορείας στήριξης των αναξιοπαθόντων.

Πάντως, χωρίς ιδιαίτερη προσπάθεια θα μπορούσαμε να αναφερθούμε και σε πολλές ακόμη συμμαχίες, χωρίς να παραλείψουμε και τα διάφορα σύμφωνα ειρήνης και συνεργασίας που άλλοτε ισχύουν και τα καταστατικά τους τηρούνται απαρεγκλίτως με μικρές -κατά τεκμήριο- διορθωτικές παρεμβάσεις (π.χ. ΟΗΕ, ΕΕ, NATO κ.λπ.) και άλλοτε, επειδή εξέλιπαν οι γενεσιουργές αιτίες που τα δημιούργησαν ατονούν, αυτοαναιρούνται και καθίστανται ανενεργά (π.χ. ΚΤΕ, ΝΕΠ, ΗΑΔ, ΚΑΚ, ΣΕΝΤΟ, ΣΕΑΤΟ κ.λπ.). Είναι φανερό και ουδεμία αμφιβολία έχω περί αυτού, ότι τα κράτη-μέλη μιας Ένωσης, ενός Οργανισμού κ.λπ., **επ' ουδενί εκφράζουν την αγαθή προαίρεση** και προφανώς δεν διακατέχονται από ανιδιοτελή και ειλικρινή αισθήματα φιλαλληλίας, σεβασμού και έντιμων συναλλακτικών ηθών. Πλην ίσως ελαχίστων εξαιρέσεων. Αλλά και γι' αυτές -τονίζουν οι ειδικοί αναλυτές- **το εμπόριο, τα όπλα και η ενέργεια** είναι οι βασικοί πυλώνες για το κτίσιμο σταθερών (φιλικών) διακρατικών σχέσεων, εδώ και δεκαετίες, αρχής γενομένης από την ανεξαρτησία της Ινδίας το 1947, των επιλογών από τη δοκιμασία των χρόνων του Ψυχρού Πολέμου, την διάλυση της Σοβιετικής Ένωσης και την επανάκαμψη της Ρωσίας του Πούτιν ως το

αντίπαλον, μετά τις ΗΠΑ, δέος που εξακολουθεί δυναμικά, μέχρι και σήμερα, να ασκεί την δόκιμη πολιτική της ισορροπίας του τρόμου.

Μέσα σε αυτόν τον κυκεώνα των Διεθνών Σχέσεων, των παντός είδους μεθοδεύσεων, της τεράστιας σημασίας (διάβαζε δυναμικής) των διαπροσωπικών σχέσεων μικρών και μεγάλων πολιτικο-οικονομικών παραγόντων, εμπόρων, επιχειρηματιών κ.λπ., προκειμένου να διεκπεραιωθούν σε πριβέ συναντήσεις και τα πλέον τρελά και αλλοπρόσαλλα διακρατικά (και προσωπικά) αιτήματα, μέσα σε αυτό το καθημερινό θέατρο του παραλόγου, όπου συμπράττουν κάθε είδους εξαρτημένες από την νόμιμη κυβέρνηση και μη ομάδες ανθρώπων, ένας είναι ο **μέγας άρχων πρωτοψάλτης** που ακούει στο κοινότοπο όνομα **"Το συμφέρον"**, μια πολυπρόσωπη αρνητική εκδοχή που είναι σε θέση να ελέγχει, να χειραγωγεί και να κατευθύνει τα ορμέφυτα του ανθρώπου και κατ' επέκταση των λαών. Οι εκατόμβες των θυμάτων στο βωμό των πάσης φύσεως συμφερόντων δεν έχουν τέλος. Εκεί θυσιάζονται τα πάντα: Οικογένεια, πατρίδα, φυλή, φίλοι, πολιτισμός, θρησκεία. Κάπου εκεί όμως ξαγρυπνούν και οι αμάχητοι ιδαλγοί των υπεραξιών αυτών, οι στρατιώτες του δικαίου, της αλήθειας και της τιμής. Διακηρύττουν στεντορίως, ότι θα δώσουν τα πάντα για την επανεδραίωση (επανεγκατάσταση, αν θέλετε) στο χώρο της άσπιλης συνείδησης, των αφθάρτων και αμόλυντων υπεραξιών που καθόρισαν, από την εποχή του αρχέγονου ανθρώπου, τη διαφορά του πνεύματος από την ύλη και τις ενέταξαν στο δικαιοδοτικό προστασιακό κύκλο τους. Υπόσχονται ότι θα συνεχίσουν να υπερασπίζονται την ουσία του διανοήματος που εγκλείουν οι **"υπεραξιακές"** λέξεις. Και ποια είναι η ουσία πέραν της παγκοίως παραδεδεγμένης ερμηνείας τους; Μήπως η μεταφυσική τους προαποτύπωση; Έχουμε προχωρήσει τόσο πολύ στο **"πέραν του νοηματικού ορίου"** των εννοιών και δεν το έχουμε αντιληφθεί όλοι εμείς, οι πολλοί; Οι λίγοι που κρατούν τις τύχες του κόσμου στα χέρια τους, δεν οφείλουν να μας το γνωρίσουν; Ή απέχουμε πολύ ακόμη, από του να αντικρύσουμε τον κόσμο μετά την διάλυση της αγνοιακής αχλύος.

Όμως αν επανέλθουμε στην φυσιολογική ροή (πορεία) του άρθρου μας. Λέτε να **"τα έχουν βρει"** Αμερικανοί και Ρώσοι στο θέμα της Συρίας, παρά την αντιπαράθεση που είχαν για καιρό στον τρόπο αντιμετώπισης του **«Ισλαμικού Κράτους»** και στην αναβολή της απομάκρυνσης του (στόχου) 'Ασαντ από την εξουσία; Έχουν καταλήξει δηλαδή οι δύο υπερδυνάμεις του πλανήτη σε μια κοινή γραμμή πλεύσης (αναφοράς, αν θέλετε) και εμείς επιμένουμε να πλάθουμε αρτίδια; Στο βαθμό που θα δοθεί θετική απάντηση στην εικασία μιας (πράγματι) υφιστάμενης (παρασκηνιακής) Αμερικανορωσικής συνεργασίας στο φλέγον θέμα της κατάρριψης του αεροσκάφους, τότε θα απαντηθούν ταυτόχρονα και πολλά άλλα ερωτήματα, εκ των οποίων τα σημαντικότερα είναι: **α)** Τι επιδιώκεται στη Συρία, **β)** Τι σχεδιάστηκε ή σχεδιάζεται για την Τουρκία, **γ)** Τι ετοιμάζουν για τους Κούρδους, **δ)** Ποια η εξέλιξη του παιχνιδιού Ρώσων και Ουκρανών;.....

Επι του πιεστηρίου: **α)** Πως ερμηνεύετε τις δηλώσεις του Πούτιν στις 30/11/2015, στο περιθώριο της Συνόδου Κορυφής στο Παρίσι, μετά τη 30 λεπτη συνάντηση που είχε με τον Πρόεδρο Ομπάμα, ότι: **«Συζητήσαμε για την κρίση στη Συρία, για την τακτική των κοινών δράσεών μας σε πολιτικό επίπεδο, συμφωνήσαμε πως πρέπει να εστιάσουμε στη λίστα των οργανώσεων που εκτιμούμε ότι είναι τρομοκρατικές και σε εκείνες που ανήκουν στην "υγιή" αντιπολίτευση και ότι κοινός εχθρός όλων το ISIS. Σε γενικές γραμμές κατά τη γνώμη μου υπάρχει κατανόηση για το πού θα πάμε από εδώ και πέρα».** **β)** Γύρω στις 02 00 της 05/12/2015 και ενώ ετοιμαζόμουν να ταχυδρομήσω στη συντακτική επιτροπή το παρόν κείμενο, δέχθηκα ένα e-mail από τον σπουδαίο ιστορικό και συγγραφέα Γαβριήλ Συντομόρου. Ξεκινούσε την πληροφόρησή του με ένα τεράστιο: **ΕΚΤΑΚΤΟ!!!: «Εισβολή της Τουρκίας στο Ιράκ και τη Συρία! Χίλιοι διακόσιοι (1200) Τούρκοι στρατιώτες μαζί με άρματα μάχης και TOMA μπήκαν στο Ιράκ στην πόλη της Μοσούλης με το πρόσχημα της καταπολέμησης του ISIS -για "στρατιωτική άσκηση"- με τον πρόεδρο της Επιτροπής Ασφάλειας να απαιτεί από τον πρωθυπουργό Abadi να δώσει διαταγή να επιτεθούν στα**

τουρκικά στρατεύματα οι Ιρακινές δυνάμεις, ενώ την ίδια στιγμή 20.000 Τούρκοι στρατιώτες έχουν αναπτυχθεί στα σύνορα Τουρκίας-Συρίας. Από την ζώνη ευθύνης του 1ου τουρκικού σώματος στρατού στην Ανατολική Θράκη μεταφέρθηκαν στα σύνορα με την Συρία, επιλαρχίες αρμάτων μάχης Leopard 2A4 και MT-60 Sabra, TOMA, 36 κινητά συστήματα βαλλιστικών πυραύλων Yildirim, 12 συστήματα πολλαπλών εκτοξευτών M270, αυτοκινούμενα πυροβόλα M44T1, M107, M110 A2, Firtina.....».

Ετοιμασθείτε για φοβερές καταστάσεις, για τεράστιες και συνταρακτικές αλλαγές αδέρφια, σ' όλη την Οικουμένη. Φοβούμαι πως πρέπει να ζητήσουμε επίμονα από τον αληθινό Θεό της Ορθόδοξης Χριστιανοσύνης, που ανανεώνει κάθε χρόνο την παρουσία του στη Γη, να βρίσκεται διαρκώς κοντά μας.

B'

Ας αγριέψουμε όμως λίγο το παιχνίδι μας. Τα πέντε κράτη της Κεντρικής Ασίας: Καζακστάν, Ουζμπεκιστάν, Τουρκμενιστάν, Κιρζικιστάν και Τατζικιστάν, κράτησαν χαμηλούς τόνους στη νέα (απειλούμενη) σύγκρουση μεταξύ Ρωσίας και Τουρκίας και καταβάλλουν φιλότιμες προσπάθειες για τη διατήρηση των οικονομικών τους δεσμών με την Άγκυρα. Πάντως, Μέχρι στιγμής, μόνο το ιστορικό Καζακστάν έχει αντιδράσει επισήμως στην αντί-τουρκική εκστρατεία της Ρωσίας, που προκλήθηκε από την προλεχθείσα κατάρριψη του ρωσικού αεροσκάφους. Στην ετήσια ομιλία του, ο Πρόεδρος του κράτους αυτού κάλεσε την Μόσχα και την Άγκυρα να **«βρουν κοινό έδαφος και να μην καταστρέψουν τις σχέσεις που έχουν χτίσει εδώ και πολλά χρόνια»**. Ο ελιγμός είναι ενδιαφέρων και αποσκοπεί προφανώς στην μη διατάραξη των σχέσεων του δικού του λαού με τις τεράστιες αγορές των δύο αυτών κρατών.

Όποιο πρόσωπο συνεπώς και αν έχουν τα **συμφέροντα** και απ' όπου κι' αν προέρχονται, είναι -αλίμονο- παντοτινά, ακαταμάχητα και απολύτως καλοδεχούμενα. Το χριστιανικόν: «**Ταῦτα δὲ ἔδει ποιῆσαι κάκεῖνα μὴ ἀφιέναι**» (Λουκ. ΙΑ', 42) , ευρίσκει ευρεία εφαρμογή και στις διακρατικές σχέσεις και... ισορροπίες, ακόμη και των αλλοθρήσκων. **Είναι αληθές ότι τα κράτη της Κεντρικής Ασίας ασκούν πολιτική καλής γειτονίας και έχουν πεισθεί ότι οι σχέσεις τους με τη Μόσχα αλλά και την Άγκυρα, επιβάλλεται να είναι ειρηνικές και αρμονικές.** Βεβαίως, ενίοτε, η προτίμησή τους επικεντρώνεται -αποκλειστικά- στη μία από τις δύο τροφοδότρες χώρες, ανάλογα με το δέλεαρ του πολυπρόσωπου οφέλους που εκτιμάται ότι θα εξασφαλισθεί από την προσέγγιση της μιας ή της άλλης πλευράς, μη παραβλέποντας όμως και τα αιτήματα του μη προτιμηθέντος εταίρου της. Ως απόδειξη του ισχυρισμού αυτού αναφέρω την περίπτωση της κυβέρνησης της Κιργιζίας η οποία δια του προέδρου της χώρας δήλωσε την πίστη του στο Κρεμλίνο και στον ίδιο τον Πούτιν προσωπικά. Ήταν ο μόνος εταίρος του Ρώσου ηγέτη που στήριξε σχεδόν χωρίς ενδοιασμούς τη ρωσική στρατιωτική επιχείρηση στη Συρία. Ωστόσο, η κυβέρνηση επέλεξε να παραμείνει σιωπηλή μετά την κατάρριψη του μαχητικού ρωσικού Α/Φ.

Ανάλογη είναι και η συμπεριφορά του Ουζμπεκιστάν, παρ' όλο που τα δικά του **συμφέροντα** το αναγκάζουν να φορέσει διαφορετικό προσωπείο και να χρησιμοποιήσει ελαφρώς διαφορετικά επιχειρήματα. **Το πνεύμα του παντουρκισμού που διαπνέει τις ιδέες των Τούρκων ηγετών του, αλλά και το άσυλο π.χ. που παρέσχον σε πολιτικούς αντιπάλους του κυβερνώντος κόμματος, (στις αρχές του 1990), το οδήγησαν στη μείωση των πολύμορφων επαφών της με την Άγκυρα.** Το Τουρκμενιστάν παραμένει κι' αυτό επίσης επιδεικτικά σιωπηλό και προσπαθεί να αποστασιοποιηθεί από την ρωσο-τουρκική

σύγκρουση. Κάποια στιγμή εξέφρασε απλώς τις ανησυχίες του για την απόφαση της Ρωσίας να εκτοξεύσει πυραύλους εναντίον της Συρίας από την Κασπία Θάλασσα, όμως ο Πούτιν υπεραμύνθηκε των επιλογών του και η συζήτηση σταμάτησε εκεί. Για τις τουρκικές όμως εταιρίες που εγκαθιστούν το μεγαλύτερο μέρος των υποδομών για τους Ασιατικούς Αγώνες οι οποίοι θα διεξαχθούν το 2017 στο Τουρκμενιστάν, η κυβέρνηση στο Ασγκαμπάτ (την πρωτεύουσα του Τουρκμενιστάν) είναι επικριτική.

Όπως είναι γνωστό, η Τουρκία σχεδιάζει νέα διώρυγα στην ευρωπαϊκή πλευρά της Κωνσταντινούπολης που θα είναι απαλλαγμένη από τις απαγορευτικές για την ίδια διατάξεις της συνθήκης του Μοντρέ. Η αποκατάσταση του διεθνούς ελέγχου των Στενών από την άλλη αποτελεί όνειρο και προσδοκία των παρακάτω δώδεκα (12) χωρών: ΗΠΑ, Ρωσίας, Γερμανίας, Γαλλίας, Ιαπωνίας, Βρετανίας, Ουκρανίας, Ιταλίας, Γεωργίας, Ρουμανίας, Βουλγαρίας, Μολδαβίας. Ένα λάθος της πονηρής και φιλόδοξης Τουρκίας ίσως αλλάξει δραματικά τους συσχετισμούς. **Συνεπώς το σχεδιαζόμενο κανάλι της Κωνσταντινούπολης αποτελεί γεωπολιτική απειλή και casus belli για την Ρωσία, καθώς θα αποτελεί θεωρητικά και πρακτικά μια ελεύθερη είσοδο για απεριόριστο αριθμό νατοϊκών πλοίων που θα μπορούσαν να εγκλωβίσουν και να πλήξουν καίρια το ναυτικό της στο Ναύσταθμο της Σεβαστούπολης. Βέβαια η προσφάτως προσαρτηθείσα από τους Ρώσους Κριμαία, προσδίδει σ' αυτούς χρήσιμο για τυχόν μελλοντικές πολεμικές εμπλοκές επιχειρησιακό βάθος.**

Τα Στενά του Βοσπόρου και των Δαρδανελίων, πληροφορούμαι από το διαδίκτυο, δέχονται τη μεγαλύτερη κυκλοφορία πλοίων παγκοσμίως (διέρχονται ετησίως 50.000 πλοία, από τα οποία 5.500 πετρελαιοφόρα) τα οποία έχουν κατά βάση προορισμό τη νότια και τη δυτική

Ευρώπη. Τα μεγαλύτερα πλοία που μπορούν να διέλθουν είναι τα πετρελαιοφόρα κλάσης Suezmax (120.000-200.000 τόνων). Η Τουρκία έχει επιβάλλει κατά την τελευταία δεκαετία περιορισμούς στη διέλευση των πετρελαιοφόρων από το στενό του Βοσπόρου, οι οποίοι έχουν ως συνέπεια την απαγόρευση διέλευσης τη νύκτα σε πλοία με μήκος μεγαλύτερο των 200μ., που στην πράξη σημαίνει απαγόρευση σε όλα σχεδόν τα πλοία που μεταφέρουν αργό πετρέλαιο και πολλά που μεταφέρουν διάφορα προϊόντα πετρελαίου.

Τα προβλήματα συσσώρευσης μεγάλου αριθμού πλοίων, που έχουν ως αποτέλεσμα μεγάλες καθυστερήσεις αλλά και περιβαλλοντικές επιπτώσεις, καθώς επίσης και οι μεγάλοι ναύλοι που έχει επιβάλλει η Τουρκία, οδήγησαν βεβαίως τους άμεσα ενδιαφερομένους στην κατασκευή αγωγών μεταφοράς ενεργειακών πρώτων υλών που παρακάμπτουν τα Στενά, όμως το πρόβλημα απλώς αμβλύνεται, δεν επιλύεται στην ολότητά του. Τα Στενά θα εξακολουθήσουν να συνιστούν τον σημαντικότερο ζωτικό χώρο της Βαλκανικής χερσονήσου, κυρίως λόγω του γεγονότος ότι δι' αυτών διέρχονται (και ελέγχονται) δύο στρατηγικές αρτηρίες, επί των οποίων στοιχίζονται **άξονες γεωστρατηγικής επιρροής: 1) Η χερσαία αρτηρία**, που φέρει άμεσα σε επικοινωνία την Ευρώπη με τη Μικρά Ασία και τη Μέση Ανατολή, και **2) Η θαλάσσια αρτηρία**, που συνδέει τον Εύξεινο Πόντο με το Αιγαίο και τη Μεσόγειο θάλασσα.

Αν ωστόσο κατασκευαστεί η προαναφερθείσα **νέα διώρυγα**, η Μόσχα φοβάται πως: **α)** θα εκτιναχθούν τα τέλη διέλευσης, προκειμένου να αποσβεστούν τα έξοδα από αυτό το μεγάλο έργο, **β)** το NATO θα μπορεί ευκολότερα πλέον να ελέγχει τις κινήσεις όλων των ρωσικών πολεμικών πλοίων, περνώντας μεγάλο αριθμό δικών του πλοίων, αφού η νέα διώρυγα δεν θα διέπεται από την συνθήκη του Μοντρέ όπως το Βόσπορο, **γ)** σε περίπτωση που για οποιοδήποτε λόγο «μπλοκάρει» ο Βόσπορος, πολύ πιθανόν να απαγορευθεί η διέλευση Ρωσικών πολεμικών πλοίων από το ναύσταθμο Σεβαστουπόλεως (Δυτική Κριμαία) στην Μεσόγειο, **δ)** σε περίπτωση ενός Γ' ΠΠ, οι Ρώσοι θα έχουν σοβαρό πρόβλημα ασφάλειας καθώς θα πρέπει να αποκόψουν δύο δίοδους για το NATO, το οποίο όμως θα μπορούσε να περάσει (πριν από την έναρξη των εχθροπραξιών), από την καινούρια διώρυγα, μεγάλο αριθμό πλοίων. Η κατασκευή και η οριοθέτηση των σχεδίων για το έργο αυτό, απαιτεί την δημιουργία μιας νέας πόλης σε έκταση 100 στρεμμάτων, που θα δοθούν από τον Μητροπολιτικό Δήμο της Κωνσταντινούπολης. Ο πληθυσμός της νέας πόλης αναμένεται να είναι περίπου 500.000 κάτοικοι.

Το κοινό, μετά ταύτα, συμφέρον των ισχυρών, των ημισχυρών, αλλά και των μη ισχυρών της γης φαίνεται σαφώς στις επισυναφθείσες μέχρι τούδε συμφωνίες, αλλά και στις κυοφορούμενες νέες. Ο Πούτιν, ένας σπουδαίος σύγχρονός μας ηγέτης, επαναχάραξε - μετά τον Γέλτσιν- την πορεία της χώρας του, εξασφαλίζοντάς της και πάλι πρωταγωνιστικό ρόλο στην παγκόσμια πολιτική σκηνή. Με ορθές, μεθοδικές και ταχείες ενέργειες αναβάθμισε την κουρασμένη ρώσικη κρατική μηχανή, τρολάρισε το σταθμευμένο άρμα της πολεμικής μηχανής της και επαναπροσδιόρισε την αμυντική ικανότητα της χώρας. Ακόμη, υπέγραψε τρασυ οικονομικής συνεργασίας με διάφορες χώρες, συμμετείχε σε διεθνή κονσόρτσιουμ ευρέως φάσματος, συνήψε αναγκαιές συμμαχίες για τη στήριξη των ρωσικών θέσεων, ανέλαβε πρωτοβουλίες επέκτασης των συνόρων της μεγάλης πατρίδος του ως επίταση της ιστορικής πορείας της ρώσικης φυλής, ενώ αναθεώρησε όλες τις αρτηριοσκληρωτικές προσεγγίσεις που δεν απέδιδαν πλέον τα αναμενόμενα.

Αν και στην περίπτωση του Ρώσου ηγέτη τα στοιχεία ανθρωπιάς, δικαιοσύνης και εντιμότητας υπερτερούν συγκριτικά από αυτά των ηγετών των μεγάλων και ισχυρών κρατών, όταν τα διαφυγόντα κέρδη από μία μεγάλη συναλλαγή είναι σημαντικά για την πατρίδα του, λόγω ατυχούς παρεμβάσεως φιλικώς προσκείμενου κράτους, η αντίδρασή του συνήθως είναι επιτιμητική. Ωστόσο γρήγορα επανέρχεται στην προτεραια κατάσταση. Οδηγός επομένως πάντων το κέρδος. Προς επίρρωση των ανωτέρω σας υπενθυμίζω την περίπτωση των BRICS. Όλοι γνωρίζουμε ότι το αντίπαλο δέος του ΔΝΤ είναι οι BRICS. Πρόκειται για τα αρχικά των χωρών: Βραζιλία, Ρωσία, Ινδία, Κίνα και South Africa. Στις αρχές της δεκαετίας του 2000, οι τέσσερις πρώτες χώρες οι οποίες ανήκαν στις αναδυόμενες αγορές, παρουσίαζαν αλματώδη οικονομική ανάπτυξη, πολύ μεγαλύτερη από

αυτή των μεγάλων και πλούσιων χωρών. Αυτό οδήγησε στη δημιουργία ενός νεότευκτου οικονομικού όρου που απέδιδε την ευμενή απήχηση που είχε στον κόσμο η οικονομική τους ανέλιξη. Ο όρος, είπαμε, ήταν **BRIC**. Στις 16 Ιουνίου 2009 πραγματοποιήθηκε η πρώτη επίσημη σύνοδος κορυφής στο Αικατερίνμπουργκ, πόλη της κεντρικής Ρωσίας (1.350.000 κάτοικοι).

Ο κεντρικός στόχος της συνόδου κορυφής των τεσσάρων κατ' αρχάς χωρών σχετιζόταν με τη βελτίωση της τρέχουσας παγκόσμιας οικονομικής κατάστασης και το πώς οι αυτές μπορούν να συνεργαστούν καλύτερα στο μέλλον. Γύρω στα 2010 προσχώρησε στην Κοινοπραξία και η **Νότιος Αφρική**. Τώρα πια ήσαν οι BRICS. Ο πανίσχυρος οργανισμός πέντε χωρών ισχύος διακοσίων 200 δις. δολαρίων, το αντίβαρο της Παγκόσμιας Τράπεζας. Αν και αρχικά ο όρος **BRICS** ήταν καθαρά οικονομικός, από καιρού τώρα έχει ξεκινήσει πολιτικός διάλογος μεταξύ των χωρών που το συναπαρτίζουν. Η ελληνική κυβέρνηση φαίνεται ότι βλέπει θετικά τη συνεργασία της χώρας με την **Αναπτυξιακή Τράπεζα των BRICS**, ενώ σε αυτήν δεν πρόκειται να υπάρξει μνημόνιο καθώς πρόκειται για τη συμμετοχή της χώρας σε μια τράπεζα, προκειμένου να διευκολυνθεί η Ελλάδα στην ανάπτυξη έργων υποδομής. Η Δύση επετέθη με σφοδρότητα κατά των BRICS για την επιχειρούμενη εδραίωση -σε περίοπτη, μάλιστα, θέση- του "**πλήλιου γίγαντα**" της οικονομίας (έτσι επιμένουν να τον αποκαλούν) που σχεδίασαν. Ωστόσο η ελεύθερη αγορά δεν δυσανασχετεί για ρηξικέλευθες προτάσεις και καινοτόμα σχήματα που υποκρύπτουν (ενδεχομένως) οικονομικόν όφελος και σταθερότητα. Η αναπτυξιακή τράπεζα που ίδρυσαν οι πέντε χώρες της συμφωνίας BRICS, πρόκειται να αναδειχθεί ως μια εναλλακτική λύση απέναντι σε χρηματοπιστωτικά ιδρύματα της Δύσης, όπως το **ΔΝΤ** ή η **Παγκόσμια Τράπεζα**

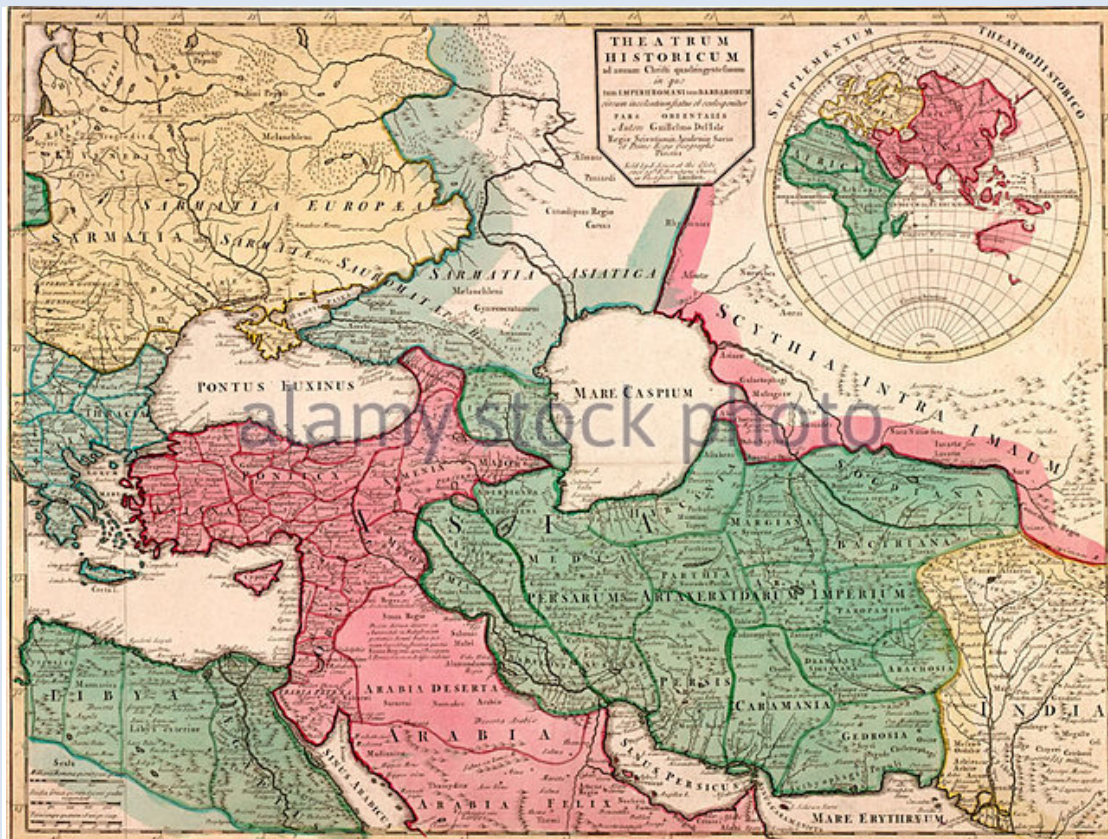
Επενδύσεων, επιτρέποντας σε χώρες να γίνονται λιγότερο εξαρτημένες από το παγκόσμιο σύστημα χρηματοδότησης.

Σε μια τέτοια κατάσταση γενικευμένης σύγχυσης, η πατρίδα μας έχει θέση, ρόλο και λόγο και οφείλει να εκμεταλλευθεί τις κανονικές (αλλά και σπονδυλωτές) ευκαιρίες που θα της παρουσιασθούν κατά πάσαν πιθανότητα στην θετική διαμόρφωση ενός νέου, σύγχρονου και μοντέρνου προφίλ. Τα πάντα στις διακρατικές εισηγήσεις, αιτήματα και συμφωνίες, κρίνονται ως θεμιτά, αρκεί να είμαστε σοβαροί, συνεπείς και έντιμοι. Τον πρώτο λόγο για τη διαμόρφωση-χάραξη μιας ειδικής σχέσης αμοιβαίας εμπιστοσύνης με τους αποδεδειγμένα φίλους, τους εν δυνάμει συμμάχους, αλλά και τους εν δυνάμει εχθρούς μας πρέπει να τον έχουν τα αρμόδια πολιτειακά όργανα, σε διαλεκτική όμως συνάρτηση και με άλλους κυβερνητικούς φορείς που διαθέτουν ήθος, λόγο και άποψη. Εφεξής η συλλογική θέση και η εξ αυτής σχεδίαση της συμπεριφοράς μας, είναι απολύτως αναγκαίο να αποτελεί το εφαλτήριο και μπούσουλα για κινήσεις επιτυχούς προσέγγισης του στόχου και επίλυσης των διακρατικών προβλημάτων μας. Διαφορετικά, άσπονδοι δυτικοί φίλοι μας υψηλοί αξιωματούχοι, θα σπεύσουν να θάψουν εν σπουδή τα όνειρα και τις ελπίδες ημών και των παιδιών μας. Οι αφελείς, ανιστόρητες και επικίνδυνες, λόγου χάριν, δηλώσεις του Γενικού Γραμματέα του NATO στο τηλεοπτικό σταθμό CNN ότι **«Η Ελλάδα δεν έχει δικαίωμα να προβεί στην κατάρριψη τούρκικων μαχητικών, γιατί δεν είναι κυρίαρχο κράτος, αφού είναι μία χρεωκοπημένη χώρα υπό κηδεμονία»**, προφανώς δεν συνιστούν έλλογο κανόνα διεθνούς δικαίου ...πολύ περισσότερο όταν αυτός, ο υπεύθυνος - υποτίθεται- πολιτικός άνδρας, τολμά να αρθρώσει επί πλέον συμπληρωματικά: **«Από την στιγμή που η Γερμανία δεν ενοχλείται που η Τουρκία παραβιάζει τον εναέριο χώρο της περιουσίας της στην Ελλάδα, δεν υπάρχει κανένα θέμα. Αν οι Γερμανοί ενοχληθούν από τις παραβιάσεις των Τούρκων στο οικόπεδό τους, θα καταρρίψουν τα τουρκικά μαχητικά»**. Τι λέει ο άνθρωπος!

Γ'

Χμ!, ναι, οι παραβιάσεις του Ελληνικού FIR από τα Τουρκικά αεροσκάφη και (τώρα) τελευταία και του θαλάσσιου αιγιακού χώρου από εμπορικά και πολεμικά πλοία της Γείτονος είναι τόσο συχνές, ώστε η εδραία πεποίθηση πολλών αναλυτών να συγκλίνει στο ότι είναι αναπόφευκτο το θερμό επεισόδιο που θα πυροδοτήσει την θρυαλλίδα μιας ολέθριας σύρραξης. Πολύ περισσότερο είναι πιθανό τούτο να επισυμβεί στην παρούσα φάση, αυτήν ακριβώς τη στιγμή και ενόσω γράφονται αυτές οι γραμμές, περίοδο δηλονότι κατά την οποία έχει ατονήσει το ενδιαφέρον της Διεθνούς Κοινότητας για την συνέχιση των κεκαλυμμένων και μη απειλών της Ρωσίας κατά της Τουρκίας, αφού η τελευταία τεκμαίρει

www.alamy.com - DNKEE8

ότι δεν θα ... συμψηφιστούν από τη διεθνή κοινότητα: α) το ... αμάρτημα κατά της Υπεργείτονος Ρωσίας, β) η Τουρκική προκλητικότητα κατά της χώρας μας που εκδηλώνεται συχνά στο Αιγαίο και αλλαχού, γ) η φανερή πλέον διεκδίκηση Ελληνικών νησιών "δισεπαρμένων" -κατά την προσφιλή της έκφραση- σε "γκρίζες ζώνες", δ) η αποπομπή του Τούρκου Πρωθυπουργού Νταβούτογλου από τον νεοσουλτάνο Ερντογάν και ε) η υιοθέτηση από τον τελευταίο μιας επιθετικότερης πολιτικής έναντι της Ελλάδας η οποία συμπεριλαμβάνει την: i) τακτική της συνεχούς αμφισβήτησης της οικουμενικότητας του Πατριαρχείου, ii) μετατροπή της Αγίας Σοφίας σε τζαμί (ήδη αναγιγνώσκονται καθημερινά αποσπάσματα από το Κοράνι, iii) εισήγησή της προς το ΝΑΤΟ για την ενεργοποίηση τμήματος της πολεμικής του μηχανής με την εγκατάσταση αντιπυραυλικού συστήματος στη Ρουμανία, κίνηση-πράξη που θα μπορούσε κάτω από κάποιες συνθήκες και ατυχείς -ίσως- χειρισμούς να αποτελέσει, για τους Ρώσους, μία επί πλέον αιτία πολέμου, αφού οι κεκαλυμμένες προθέσεις ευγένειας δεν θα είναι τόσο πειστικές για να αρκεσθεί η διπλωματία στη χρησιμοποίησι μια ηπιότερης γλώσσας συνεννόησης, iv) έντεχνη διαρροή των προθέσεων των Τούρκων να λάβουν σκληρά μέτρα και να προβούν σε πογκρόμ κατά των τελευταίων εναπομεινάντων Ελλήνων της Κωνσταντινουπόλεως. Ακόμη κα η εμπλοκή της στη διεθνή Συριακή διαμάχη δεν προβάλλεται πλέον από τα ΜΜΕ, ως οι εχθροπραξίες να έχουν διακοπεί (ματαιωθεί ή αναβληθεί) ή -και το κυριότερο- το ενδιαφέρον της να έχει στραφεί αλλού. Κρίνω σκόπιμο να τονίσω και πάλιν, ότι για τους ειδικούς τα "σημάδια του πολέμου"(διαφορετικά, "αιεϊδοί του Μαρτίου") προβλέπουν θερμό επεισόδιο πολλαπλών μετώπων με υπαιτιότητα των φιλόδοξων Οσμανλήδων, που θα αποτελέσει το ... ύψιστον ατυχές γεγονός στο λίαν εγγύς μέλλον.

Base 801413 (R00773) 5-94

Στο στρατόπεδο των Ελλήνων η ένταση και η αγωνία του Λαού για το πολυπρόσωπο και γενικότερο "αύριο" "χτυπάει κόκκινο" σε θερμομόμετρο Κελσίου με διαβαθμίσεις Φαρενάϊτ. Όχι μόνον διότι η οικονομική συγκυρία είναι από τις πλέον χαλεπές της μακρόχρονης ιστορίας του Έθνους, κάτι που απομειώνει το ελευθερόφρον του κάθε Έλληνας, την γενναιοδωρία, την υπερηφάνεια και τελικώς τη λεβεντιά του, αλλά και διότι καλείται (ούμεθα) επιμόνως να ...επιλύσει(ουμε) ιδίους εξόδοις το προσφυγικό-μεταναστευτικό, και να αντιμετωπίσουμε τις επεκτατικές φιλοδοξίες της Τουρκίας, η οποία με την ανοχή της Αμερικής και Γερμανίας απειλεί με: **α) προσαρτήσεις ή καταλήψεις Ελληνικών εδαφών, β) τον (λογιστικό) μηδενισμό του ημέτερου ΑΟΖ και γ) ανακατανομή του αιγαίου χώρου.** Όσο για τις ανίερές συμμαχίες στην πολιτική ζωή της χώρας αυτές πρωτοστατούν και καλά

κρατούν· όπως ακριβώς συμβαίνει με τις συμφωνίες που συνάπτονται μεταξύ πρώην εχθρικών κρατών ή ιδεολογικά ξένων μεταξύ τους χωρών, μόνον και μόνον διότι τους ενώνει το αμάχητο συμφέρον. Η αποστροφή (αποχώρηση, απομάκρυνση) από μια συμφέρουσα σύμπραξη είναι πολλές φορές προσωρινή και επιτελείται μόνον όταν ένα νέο συμφέρον αντικαταστήσει -λόγω υπεροχής- το προηγούμενο. Υπενθυμίζω ότι η προεξαμήνου διαμάχη μεταξύ Ρωσίας και Τουρκίας (λόγω) της καταρρίψεως, υπό της τελευταίας, του ρωσικού μαχητικού αεροσκάφους, ήδη έχει αρχίσει να πλήττει φανερά την οικονομική συνεργασία εντός της Ευρασιατικής Οικονομικής Ένωσης (**BRICS**),

εξαλείφοντας όλα τα πλεονεκτήματα που οδήγησαν στη δημιουργία αυτού του οργανισμού από την αρχή. Όσο η Ρωσία θα (νιώθει ότι) κυκλώνεται από εχθρικούς γείτονες νοτίως και δυτικά της, οι χώρες της Κεντρικής Ασίας -πρακτικά- δεν θα καταφέρουν να αποφύγουν τις δυσμενείς οικονομικές επιπτώσεις που κομίζει αυτή η πραγματικότητα. Οι ρωσικές ένοπλες δυνάμεις είναι γνωστό ότι περί τα τέλη του προηγούμενου έτους, στα σύνορα Γεωργίας-Ρωσίας, εμπόδισαν 150 φορτηγά με τουρκικά προϊόντα να συνεχίσουν το δρόμο τους για το Καζακστάν, αμέσως μόλις ανακοινώθηκαν οι κυρώσεις της Δούμας κατά της Τουρκίας. Προφανώς για να εφαρμοσθεί στην πράξη η ρώσικη παροιμία: **«Εάν ο κεραυνός δεν είναι δυνατός, ο χωρικός ξεχνά να κάνει τον σταυρό του»**. Η επεξήγηση είναι απλή. Ο "χωρικός που ξεχνά να κάνει τον σταυρό του" είναι ο Τούρκος που τραυμάτισε (πλήγωσε) τον Ρωσικό γόητρο. Ο "κεραυνός" είναι τα ρωσικά αντίποινα.

Με παρόμοιο τρόπο αντέδρασε η Μόσχα και προ-πέρυσι, όταν επέβαλε εμπάργκο εναντίον σειράς προϊόντων από την ΕΕ. Εδώ όμως εμφανίζεται και ένα "**μετά ταύτα**": Η Κεντρική Ασία θορυβημένη από όλα αυτά, αναζητά τρόπους να μειώσει την εξάρτησή της από τη Ρωσία. Έτσι, στις 28 Νοεμβρίου, μια νέα συμφωνία υπεγράφη στην Κωνσταντινούπολη μεταξύ **Κίνας, Τουρκίας, Καζακστάν, Αζερμπαϊτζάν και Γεωργίας** για τη δημιουργία μίας διασφαλίζουσας την μεταφορά αγαθών από την Κίνα στην Ευρώπη κοινοπραξίας, παρακάμπτοντας τη Ρωσία που συμβούλευε οργισμένη: **«Μη δημιουργείτε ελέφαντα από μια μύγα»**. Ποιος θα το φανταζόταν, ότι θα κατέληγαν έτσι οι θερμές χειραφίτες, οι εναγκαλισμοί, οι ... όρκoi αιώνιας φιλίας; Βέβαια θα μπορούσε κάποιος να υποστηρίξει ότι **"Απόψε αυτοσχεδιάζουμε"** (του Λουίτζι Πιραντέλο), όμως στη διεθνή πολιτική κονίστρα τα πράγματα δεν είναι τόσο απλά, όσο στο θέατρο. Όπως αντιλαμβάνεσθε, οι κινήσεις στο σκάκι της γεωστρατηγικής είναι αλληπάλλληλες, οι κανόνες επιδέχονται αναγκαστικές παρεμβάσεις αναδιατύπωσης και στην περίπτωση που προκύψει σύρραξη μικρής η μεγάλης κλίμακας τα πάντα θα βιώνουν την τραγικότητα του πολέμου. Ωστόσο το μη χείρον κι' εδώ, θα αποτελεί την βελτίστη λύση για όλους και κυρίως για τις ασθενέστερες χώρες οι οποίες θα κληθούν από την ιστορία και τον λαό τους, να επιβιώσουν μέσα σ' αυτή την... πρωτοζωική και χνώδη κατάσταση, όπου ο νόμος των όπλων καταλύει θεσμούς, αναδιατάσσει τα σύνορα και ξαναγράφει την ιστορία. Πάντως, πρώην Ελληνορώσος αξιωματικός συμπλήρωσε, όταν του έθεσαν υπόψη το δοκίμιό μου, θυμοσοφικά: **«Τα αυγά δεν μπορούν να διδάξουν σε μια κότα»**.

Ο χρόνος κύλησε γρήγορα, με την τρομοκρατία στην καθημερινή ειδησεογραφία να σπάει όλα τα ρεκόρ ακρόασης και τηλεθέασης. Από τη μία οι απηνείς διώκτες των Τζιχαντιστών και από την άλλη οι υποστηρικτές και οι θαυμαστές τους. Στο ενδιάμεσο της κλίμακας η

Τουρκία εξασκείται στον φούρνο των ... "πολλαπλών οριζόντων" του Εμβέρ Χότζα. Στρέφεται προς την κατεύθυνση που την καλούν τα συμφέροντά της. **«Δεν υπάρχει θέση για τους**

τρομοκράτες και τους εξτρεμιστές, ούτε στις συμφωνίες εκεχειρίας ούτε στην πολιτική διαδικασία» τονίζουν πολλαπλώς οι Ρώσοι διπλωμάτες, ενώ από την άλλη, μπορεί ο ανώτατος στρατιωτικός διοικητής του NATO στην Ευρώπη να μην παίρνει φανερά το μέρος των πολεμιστών του ISIS, όμως καταγγέλλει φανερά τη Μόσχα και τη Δαμασκό, πως χρησιμοποιούν εσκεμμένα τις ροές των Σύρων προσφύγων ως όπλο με στόχο την αποσταθεροποίηση της Ευρώπης. Ο Αμερικανός πτέραρχος **Φίλιπ Μπρίντλοβ**, ο νέος επικεφαλής των στρατιωτικών δυνάμεων της συμμαχίας δήλωσε: **«Από κοινού, η Ρωσία και το καθεστώς του Μπασάρ αλ Άσαντ χρησιμοποιούν εσκεμμένα τη μετανάστευση ως ένα όπλο για να προσπαθήσουν να κατακλύσουν τις ευρωπαϊκές δομές και να κατακερματίσουν την αποφασιστικότητα των Ευρωπαίων»**. Απόψεις, θέσεις και αβάσανες δηλώσεις. Να 'χαμε να λέγαμε.

Στις αρχές Φεβρουαρίου, αίσθηση προκάλεσε το άρθρο του Ν.Ι.Μέρτζου με τίτλο: **«Σκληρό γεωπολιτικό πόκερ στην αυλή μας»**, στο οποίο υποστηρίζει ότι στο γειτονικό βαλκανικό τρίγωνο Μαυροβούνιο, Σερβία και Σκόπια, μια σκληρή αναμέτρηση καταγράφεται μεταξύ

Δύσης-Ρωσίας, με άμεσες επιπτώσεις στην γεωπολιτική θέση και σε στρατηγικά συμφέροντα της Ελλάδος. Για πρώτη φορά μετά το 2008 η Ατλαντική Συμμαχία απηύθυνε επίσημη πρόκληση στο Μαυροβούνιο να ενταχθεί στο NATO κατά την προσεχή Σύνοδο Κορυφής τον Ιούνιο στην Πολωνία. Ήδη το υπουργείο Εξωτερικών της Ρωσίας χαρακτήρισε την πρόσκληση **«ένα ακόμη βήμα ανοικτής αντιπαράθεσης κατάφορτο με αποσταθεροποιητικές πιέσεις για το σύστημα ασφαλείας»**. Και ο Ντιμίτρι Πεσκόφ, εκπρόσωπος του Προέδρου Πούτιν, δήλωσε ότι **«η επέκταση του NATO δεν μπορεί παρά να οδηγήσει σε ρωσικά αντίποινα»**. Δύο χρόνια ενωρίτερα κατά την Σύνοδο Κορυφής στο Κάρντιφ το 2014, ο Ρώσος υπουργός Εξωτερικών Σεργκέϊ Λαβρόφ είχε χαρακτηρίσει **«πρόκληση»** την συζήτηση για επέκταση του NATO στα Δυτικά Βαλκάνια και τυχόν ένταξη των Σκοπίων.....

Η Μόσχα επηρεάζει ισχυρά την Ορθοδοξία, τη Σερβία όπου κατέχει την κρατική εταιρεία ενέργειας, την Σερβική Δημοκρατία της εύθραυστης Βοσνίας-Ερζεγοβίνης και τους Σέρβους του Κοσσυφοπεδίου. Αντιλαμβάνεσθε ότι τυχόν ενεργοποίηση των μηχανισμών της και κάτω από αστάθμητους παράγοντες, θα μπορούσε η περιοχή να ανατιναχθεί στον αέρα. **«Ο Ορθόδοξος Πατριάρχης της Σερβίας...»**, συνεχίζει ο Μέρτζος, **«...που έχει στη δικαιοδοσία του και το Μαυροβούνιο, ετάχθη υπέρ του Ομοδόξου Γένους»**. Χιλιάδες Μαυροβούνιοι κατήλθαν σε βίαιες διαδηλώσεις κατά του NATO και του Μίλο Τζουγκάνοβιτς, που δεν είναι εύκολος αντίπαλος. **«Παιδί»** του Μιλόσεβιτς, έγινε ... **«πατροκτόνος»** στη συνέχεια και επιβιώνει στην ηγεσία του Μαυροβουνίου επί 25 συναπτά έτη άλλοτε ως πρόεδρος και άλλοτε ως πρωθυπουργός. Τώρα άνοιξε λογαριασμούς με τον Πούτιν, έχοντας όμως πίσω του το NATO και την Ε.Ε. που θέλουν το Μαυροβούνιο στην **«αγκαλιά»** τους για γεωστρατηγικούς λόγους. Και όσο ο Τζουγκάνοβιτς παραμένει στη θέση του, δεν έχουν λόγους να ανησυχούν. Από την άλλη, η συμφωνία Σερβίας-Κοσσυφοπεδίου, όρος για τη σερβική ένταξη στην Ε.Ε., κρέμεται από μια κλωστή. Σύμφωνα με τους όρους της

συμφωνίας, το Βελιγράδι αναγνώρισε ότι η κυβέρνηση στην Πρίστινα ασκεί διοικητική αρχή επί του εδάφους του Κοσσυφοπέδιου - και ως εκ τούτου είναι διατεθειμένο να συνεργαστεί με αυτή. Υποκινούμενοι Κοσοβάροι διαδηλωτές κατέβηκαν στους δρόμους εναντιούμενοι στη συμφωνία και βουλευτές ρίχνουν βόμβες καπνογόνων μέσα στη Βουλή. Οι ντόπιοι Σέρβοι είναι έτοιμοι να τους απαντήσουν. Παρεκείθε, μία κίνηση της Σερβικής Δημοκρατίας μπορεί να διαλύσει την πολυεθνική Βοσνία. Εν τω μεταξύ το όραμα της Μεγάλης Αλβανίας επεκτείνεται από τα Τίρανα στο Σαντζάκ του Μαυροβουνίου, στα Σκόπια, στο Κοσσυφοπέδιο, και στο Πρέσεβο της Σερβίας. **«Προστάτης το Ομόδοξο Γένος των Ρώσων»**, αποκαλύπτει ο Ν. Μέρτζος. Για τον φόβο των... Ιουδαίων (των ΗΠΑ); Αναρωτούμεθα.

Ο γεωπολιτικός αναλυτής για την Ευρασία Αλεξάντερ Λάτσα είναι Γάλλος που ζει στη Ρωσία και εργάζεται ως σύμβουλος στη Μόσχα. Σε ένα άρθρο του που δημοσιεύτηκε πρόσφατα, σημειώνει ότι η δημιουργία της «Μεγάλης Αλβανίας» είναι ένα σχέδιο των ΗΠΑ για να βλάψει τα συμφέροντα της Σερβίας και της Ρωσίας, καθώς και του Ορθόδοξο κόσμου γενικότερα. Ο Latsa υποστηρίζει ότι οι ΗΠΑ εκμεταλλεύτηκαν μια στιγμή αδυναμίας της Ρωσίας για να επιτεθούν στην Σερβία, ενώ τονίζει πως τώρα αυτές οι δύο χώρες έρχονται και πάλι πιο κοντά. Μεταξύ άλλων στο άρθρο του αναφέρει με κεφαλαία ... **bold** στοιχεία, πως η δημιουργία της **«Μεγάλης Αλβανίας»**, θα βάλει φωτιά στα Βαλκάνια, φωτιά η οποία θα φέρει αποδυνάμωση της Ευρώπης και θα αποσταθεροποιήσει χώρες με ορθόδοξο πληθυσμό όπως τα Σκόπια, η Ελλάδα, το Μαυροβούνιο και η Σερβία. **«Η Σταυροφορία κατά του κομμουνιστικού κόσμου μετατράπηκε σε μια σταυροφορία ενάντια στον ορθόδοξο κόσμο»**, αναφέρει χαρακτηριστικά στο άρθρο του ο έγκριτος δημοσιογράφος. Λάβρος ο Αμερικανός Αντιπρόεδρος κατά τη συνάντησή του με τον Έλληνα Πρωθυπουργό εξήρε τον σταθεροποιητικό ρόλο της Ελλάδος στην πυρίκαυστη βαλκανική ενδοχώρα. Το

έμμεσο αλλά σαφέστατο μήνυμά του στην Αθήνα ήταν (είναι): **«Μακριά από τη Ρωσία και ταχεία συμφωνία με τα Σκόπια».**

Και η επικαιρότητα συνεχίζεται ακάθεκτη, ασυγκράτητη και συναρπαστική, με τον Ν.Ι.Μέρτζο να συμπληρώνει με γλαφυρό τρόπο την ελλιπή -συχνά- ιστορία: **«Υπό την ασφυκτική καθοδήγηση της Ε.Ε. και του ΝΑΤΟ στα Σκόπια τα κόμματα συμφώνησαν αναγκαστικά σε κάποιον στοιχειώδη εκδημοκρατισμό και σε πρόωρες εκλογές τον Απρίλιο. Παραιτήθηκε ο Γκρούεφσκι και Πρωθυπουργός ανέλαβε ο υπαρχηγός του. Το πιθανότερο ότι ο Γκρούεφσκι θα νικήσει ακόμη μια φορά, αλλά δεν είναι σίγουρο ότι θα ξανααναλάβει Πρωθυπουργός. Πληροφορίες, μη δυνάμενες να επιβεβαιωθούν, αναφέρουν ότι υπό την απειλή της Δύσης ο Γκρούεφσκι θα αποσυρθεί με αντάλλαγμα την πλήρη ασυλία του. Εφ' όσον τον διαδεχθεί Πρωθυπουργός ο σημερινός υπουργός Εξωτερικών Νικόλα Πόποφσκι, η άμεση συμφωνία με την Αθήνα φαίνεται πολύ πιθανή, όπως επιθυμούν οι Αλβανοί κυβερνητικοί εταίροι Αχμέτι και Μπεσίμι, που πρόσφατα επισκέφθηκαν ακόμη μια φορά την Αθήνα. Είναι ο κατάλληλος χρόνος της γεωπολιτικής. Και λυτρωτικό το αντάλλαγμα: Άμεση ένταξη στο ΝΑΤΟ και ποταμοί ευρώ κατά την ανοικτή πια ενταξιακή πορεία προς την Ε.Ε.».** Εξαιρετικός αναλυτής ο π. Πρόεδρος της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών, όμως για μια πληρέστερη δικαιολόγηση της εν θέματι μελέτης θα απαιτηθεί, από τον υπογράφο, η συγγραφή και ο σχολιασμός μερικών - συναφών- άρθρων ακόμη.

Παντελής Γιαννακόπουλος